

Марґул-Шпербер Альфред

Біографія

Альфред Марґул-Шпербер — румунський письменник, публіцист і перекладач.

Народився письменник 23 вересня 1898 року в Сторожинці. Походив з асимільованої єврейської сім'ї. Його батько був керуючим і бухгалтером, а мати Альфреда — вчителька музики (її єврейське ім'я Маргула поет надалі зробив своїм літературним псевдонімом).

Він рано зблизився з румунським оточенням свого рідного містечка. Навчався в німецькій гімназії в Чернівцях. У 1914 році разом з батьками втік від російської окупації до Відня, там же відбулися його перші контакти з робітничим рухом.

У Відні він здав іспити на атестат зрілості і відправився на рік добровольцем на Східний фронт, де був написаний цикл пацифістських віршів "Die schmerzliche Zeit" ("Хворобливе час").

Після закінчення війни Альфред повернувся до Чернівців, где почав вивчати право, але через кілька місяців перервав заняття, оскільки його не задовольняв низький рівень викладання в тільки що румунізували університеті.

Перші його публікації з'явилися в журналах "Der Nerv" (Чернівці), "Das Ziel" (Кронштадт / Брашов), "Zenit" (Аграм / Загреб), "Selbstwehr" (Прага).

З 1920 р Шпербер довго живе за кордоном (Париж, Нью-Йорк). Там він знайомиться з Іваном Голлем, Уолдо Франком, переводить "каліграм" Г.Апполінера, "безплідну землю" Т. С. Еліота, поезію Роберта Фроста, Уоллеса Стівенса, Е.Е.Каммінгса, фольклор американських індіанців. Він співпрацює з "New York Journal of The People", займається випадковими підробітками (керівник емігранського пункту в Парижі, робітник-металіст, вуличний торговець, мийник посуду, клерк, службовець банку в Нью-Йорку). У цей час створюється експресіоністський цикл "Elf grosse Psalmen" ("Одинадцять великих псалмів").

У 1924 р в зв'язку з хворобою легенів Шпербер повертається до Чернівців. Він редагує газету "Czernowitzer Morgenblatt", де підтримує багатьох молодих талановитих літераторів. У 1933 р за наполяганням свого тестя-підприємця Шпербер переселяється в містечко Бурдужень в Південній Буковині, де відповідає за іноземну кореспонденцію на великій бойні, яка експортує м'ясо в країни Західної Європи. У цей час він активно листується з відомими європейськими літераторами.

У 30-ті роки з'являються перші збірки віршів "Gleichnisse der Landschaft" ("Параболи ландшафту", Сторожинець, 1934) і "Geheimnis und Verzicht" ("Таємниця і зречення", Чернівці, 1939). У них переважає символічний пейзажний вірш з суворою класичною метрикою і строфікою.

У 1940 р після окупації Північної Буковини совєтськими військами Шпербер переселяється в Бухарест. Завдяки заступництву румунських друзів йому вдається уникнути депортації. Під час війни він підробляє приватним учителем іноземних мов.

Після 1944 р Маргул-Шпербер стає центральною фігурою німецькомовної літератури Румунії. Він розгортає многокранну інтенсивну діяльність вільного письменника і перекладача, стає безкорисливим покровителем багатьох буковинських поетів, в тому числі і молодого Пауля Целана.

Численні збірки віршів "Zeuge der Zeit" ("Свідок часу", 1951), "Ausblick und Ruckschau" ("Перспектива і ретроспектива", 1955), "Mit offenen Augen" ("розкритими очима", 1956), "Taten und Traume" (" Справи і мрії ", 1959), " Unsterblicher August "(" Невмирущий серпень ", 1959), " Sternstunden der Liebe "(" Зоряний годинник любові ", 1963), " Aus der Vorgeschichte "(" З передісторії ", 1964), "Das verzauberte Wort" ("Зачаровані слово", 1969) та інші, а також переклади з багатьох мов "Rumanische Volksdichtungen" ("Румунська народна поезія", 1954), "Weltstimmen" ("Світові голоси", 1968) забезпечили йому провідне місце в румунському літературному процесі післявоєнного періоду. За переклади румунською народної поезії він був відзначений державною премією Румунії (1954 г.).

Помер 3 січня 1967 року в Бухаресті.